

samme Standpunkt som dem, der lønnes af Staten. Jeg kan ikke see nogenfømhelst Grund til at gjøre nogen Forskjel mellem dem. Kan en Soldbetjent i en Kjøbstad ikke komme ud af det under Dyrctiden uden et saadant Tillæg fra Statens Side, saa forekommer det mig, at en Politiebetjent ligesaa lidt vil kunne komme ud af det uden et saadant, og det forekommer mig, at, kan en Politiebetjent komme ud af det med det, han har, saa maa en Soldbetjent ogsaa kunne gjøre det, og saa skulle vi slet ikke give en Lov som denne. Det, at den ene lønnes af Kommunen og den Anden af Staten, giver ikke de Penge, som de faae, en forskjellig Dyrctid; den, der lønnes af Kommunen, kan ikke skaffe sig flere Væder for de Penge, han faaer af Kommunens Kasse, end den, der lønnes af Staten, kan skaffe sig for de Penge, han faaer af Statens Kasse. De staae i den Henseende i en fuldkommen lige Stilling, og Billighed taler ligesaa fuldt for den ene som for den Anden. Jeg maa ogsaa bemærke, at det dog ikke ganske kan siges, at man ved den Lov, der er gaaet igjennem begge Rigsdagens Thing, og som giver Communerne Bemyndigelse til at understøtte Folk, der ere usformuende, har gjort, hvad der maa findes rigtigt med Hensyn til Communerne Embedsmænd og Betjente; thi det er ganske aabenbart, at Communerne ville, paa Grund af denne Bemyndigelse, der gives dem ved den omtalte Lov, ikke falde paa at give Nogen, der i Kommunen har en saadan Løn, som her er opstillet, en ligefrem Understøttelse. Det vil bliv Folk, der have ganske anderledes lave og ringe Indtægter, der igjennem denne Lov fra Kommunens Side ville kunne vente at faae nogen Understøttelse. Jeg maa her gjøre opmærksom paa, hvad jeg ved den 1ste Behandling udhavede, at man ikke er berettiget til at sammenstille disse 2 Love som Sidestykker til hinanden; thi den Lov, som vi her ere ved at behandle, gaar mange Gange videre, idet den indrømmer og bestemmer Understøttelse til dem, der ere aflagte saaledes, at aldrig nogen Communebestyrelse vilde finde, at de vare trængende til Hjælp, saafremt de ikke fik nogen ligefrem Understøttelse af Fattigkassen eller af de Skatter, der efter de administrative Regler udskrives til Fattigkassen. Jeg

kan virkelig heller ikke see, at der med Hensyn til Lovens Titel skulde være Noget tvælen for at vedtage vort Forslag, som den ærede Finantsminister bemærkede; thi Titlen til Lovforslaget er jo: „Lønningstillæg for de ringere aflagte offentlige Bestillingsmænd“; men de Embedsmænd, der ere nævnte her i vort Forslag, ere jo virkelig offentlige Bestillingsmænd, saa Titlen passer ligesaa fuldkomment paa dem som paa dem, der lønnes af Statskassen. Jeg har været opmærksom paa Titlen, da jeg skrev Forslaget; men det kunde aldrig falde mig ind, at der kunde behøves nogenfømhelst Ændring i Lovens Titel med Hensyn til vort Forslag. Angaaende den omhandlede Indsudsætning, da kunde Forslagsstillerne jo ikke vide, da de skrev Forslaget, hvad der vilde finde Medhold her i Thinget, om der næmlig skulde tages Hensyn til, hvorvidt Vedkommende var Familieforsørger eller ikke. Jeg har for mit Vedkommende optaget denne Indsudsætning, fordi jeg var stemt for ingen Forskjel at gjøre paa Familieforsørgere og Ikke-Familieforsørgere, og derfor var det naturligt, at jeg holdt fast ved det Samme i vort Forslag. Da der imidlertid er stillet Udflugt til et Ændringsforslag til 3die Behandling, om at skyde denne Sætning ud, saa vil den Majoritet, som har vedtaget, at der skulde tages et saadant Hensyn, jo være givet Leilighed til, ved 3die Behandling, ogsaa her at skyde dette Hensyn af Tyldest. Efter hvad den anden ærede Rigsdagsmand, der tilslige med mig har stillet Forslaget, forøvrigt har yttret, behøver jeg ikke videre at udtale mig derom.

Müller: Jeg kan ikke nægte, at jeg finder det betænkeligt under denne Lov, hvor vi forhandle om en Bevilling af Finantserne, og saaledes staae ligeoverfor Finantsministeren, at vedtage Noget, der vedkommer den Deel af Statens Styrelse, som staaer under Indenrigsministeren. Ogsaa forekommer det mig, at vi ved en saadan Bestemmelse, som den foreslaaede, vilde gribe ind i Communerne Net og Stilling. Det er mig saaledes bekendt, at en af de større Kjøbstadscommuner i Jylland just i disse Dage i deres Communalbestyrelse har taget en Beslutning, som slet ikke vilde passe til den Bestemmelse, som her foreslaaes, idet de